

[Riishøj]

Vedrørende udformningen af afgiften vil jeg give skatteministeren ret i, at det ikke er en ideel ordning at have en degressiv skala, og vi håber meget, at den på et tidspunkt kan afløses af en bedre ordning. Problemet er bare, at som situationen er i dag, uden at vi har indført andre afgiftsomlægninger, vil en ikkegressiv skala betyde, at en række af de store virksomheder i Danmark vil blive lukket — ikke fordi de måske ikke sparer på energi, men fordi de på grund af produktionens karakter har et meget højt energiforbrug. Det kan vi ikke rigtig tåle, men det løser vi forhåbentlig hen ad vejen, når vi får et mere rationelt økologisk orienteret afgiftssystem.

Alt dette med konkurrenceevne har vi jo diskuteret efterhånden i to timer. Vores energiudgifter for virksomhederne bliver stadig efter CO₂-afgiften mindre end i andre lande, vi konkurrerer med, vi har lavere lønstigninger, vi har en lavere rente. Den metode, som regeringen vil have, er faktisk at føre os over på et postniveau eller noget i den retning. Bare sænke afgifter, så går det nok! Men det er altså ikke noget, man har erfaring for styrker et lands økonomi.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil først gøre et par bemærkninger til skatteministerens indlæg, som jo var yderst selvmodsigende.

Skatteministeren påstår, at denne miljøafgift, som han i øvrigt gør et forsøg — ikke særlig vellykket, men dog et forsøg — på at forklare som værende et element, man godt i særlige situationer kunne forsvare at anvende, ikke virker miljøforbedrende, men konkurrenceevneforringende. Begge dele kan ikke være sandt: Hvis denne afgift ikke virker miljøforbedrende, så er det, fordi den er for lav, så er det, fordi vores refusionsordning er for gunstig. Og jeg vil sådan set gerne medgive, at det er en meget gunstig refusionsordning, men det er bevidst. Det er den, fordi vi gerne vil vise, at vi i indkørfasen ikke vil belaste hårdere end højst nødvendigt, og fordi vi gerne vil vænne industrien til at have dette afgiftspålæg, også fordi vi nu nok kommer et år eller måske to før andre EF-lande med denne afgift, men de andre lande har jo, som det har været nævnt flere gange, andre former for energiafgifter på erhvervenes energiforbrug. Så hvis denne af-

gift er for lav eller refusionsordningerne for gunstige til, at der samlet bliver en positiv miljømæssig virkning, jamen så kan der heller ikke ud af systemet komme en konkurrenceevneforringelse.

Dernæst påstår skatteministeren, at vi øger skattetrykket. Det er forkert; der er samlet en lettelse i skattetrykket. Det er påvist i skatteministerens egne oplysninger i forbindelse med finansloven og også i finansministerens. Dertil kommer, at der er et overskud fra denne afgift i 1992 på ca. måske et par hundrede millioner kroner, som tydeligt og klart er reserveret til skatte- og afgiftsnedsættelser. I 1993 kommer der et større beløb, et milliardbeløb, fordi erhvervslivet er med. Vi er også parat til at anvende dette provenu til yderligere skatte- og afgiftsnedsættelser. Det sker så samtidig med, at Folketinget nu har besluttet at nedsætte selskabsskatten klækkeligt, således at den danske selskabsskat ligger i den lette ende, den billige ende, i EF-sammenhæng. Så der er denne sammenhæng med, hvad vi i øvrigt foretager os af afgifts- og skattepolitisk.

Så undrer det mig, at skatteministeren så kraftigt advarer imod den danske ordning. Ministeren siger, at man i EF vil gøre, hvad man kan, for at få en fælles EF-løsning. Nu har jeg efter skatteministerens og også energiministerens indlæg ikke nogen stor tiltro til, at de danske indlæg bliver særlig interessante eller særlig pågående i EF-sammenhæng. Det er der meget der tyder på at de ikke gør.

Men det, der er interessant at få afklaret nu, er spørgsmålet: Er regeringen parat til i EF-sammenhæng at søge den danske ordning gjort til model for, hvad man skal gøre i Fællesskabet? Hvis svaret fra skatteministeren og energiministeren er nej med de begrundelser, man gav før, hvad var så årsagen til, at man sidste fredag i Markedsudvalget accepterede netop dette mandatpålæg om i EF at arbejde for gennemførelse af det danske forslag? Jeg går ud fra, at når man i Markedsudvalget accepterer dette pålæg, er det også det standpunkt, regeringen står på, når man drøfter sagen i EF.

Dernæst vil jeg gerne afsluttende sige, at dette jo ikke er en enligstående sag; det skal ses i sammenhæng med alle de øvrige tiltag, som vi har besluttet os for — som oven i købet et stort flertal under den forrige regerings tid